

Хайдуть Сидеръ кат' замахне,
 С' силенъ замахъ дет' удари,
 Чупи троши що попадне —
 Кости ребра все по надвѣ!

Бѣлъ аждраханъ въ кръвъ утъна,
 Сбърка чефте и се спъна,
 Гърбомъ падна и издъхна
 Близо при свой милъ столана.

Срѣдъ Свищовско равно поле,
 При разлато тамъ раздоле
 Легнаха ми до двѣ мърши,
 Двѣ христ'янски люти мъжи!

Самъ си Сидеръ съ снажни сили
 На двѣ върли бѣди надви —
 Деветъ града съ двѣстѣ села
 Отъ черни мъжи той отърва!

Че си грабна Сидеръ юнакъ
 Грозна мърша на черъ арапъ,
 Та я хвърли лудъ гидия
 На ближенъ гиранъ баталия;

А бѣлъ коня той остави
 Между гжсти двѣ дъбрави
 На възвишенъ равенъ мегданъ
 На гладни вѣдци тлъстъ корбанъ

Грабна вити пакъ синджири,
 Че си дрѣпна руси бивли
 Прѣзъ дълбокъ снѣгъ и ярове,
 Прѣзъ високи тамъ рѣтове;